

Sygnatura akt I C 1377/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Wrocław, dnia 28 maja 2013 r.

Sąd Okręgowy we Wrocławiu I Wydział Cywilny w następującym składzie:

Przewodniczący: SSO Sławomir Urbaniak

Protokolant: Irmina Szawica

po rozpoznaniu w dniu 14 maja 2013 r. we Wrocławiu

sprawy z powództwa W. J.

przeciwko M. K. (1)

o zapłatę

I. zasądza od pozwanej na rzecz powoda kwotę 80.312,50 zł (osiemdziesiąt tysięcy trzysta dwanaście złotych 50/100) wraz z umownymi odsetkami w wysokości 0,05 % w stosunku dziennym liczonymi od dnia 1 lipca 2009 r. do dnia zapłaty;

II. zasądza od pozwanej na rzecz powoda kwotę 3.617 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego oraz kwotę 4.016 zł tytułem zwrotu kosztów sądowych.

UZASADNIENIE

Powód W. J. wniósł w pozwie o wydanie nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym i nakazanie pozwanej M. K. (1) aby zapłaciła na jego rzecz kwotę 80.312,50 zł w terminie 14 dni od doręczenia nakazu wraz z odsetkami umownymi w wysokości 0,05% w stosunku dziennym liczonymi od dnia 1.07.2009 r. oraz kosztami postępowania, w tym kosztami postępowania wywołanego próbą ugodową, a w razie wniesienia sprzeciwu o zasądzenie wyrokiem należności wskazanych w pozwie. W uzasadnieniu powód wskazał, że działając jako pożyczkodawca zawarł z pozwaną jako pożyczkobiorcą umowę pożyczki kwoty 75.000 zł. Kwota została przekazana pozwanej w chwili podpisania umowy. Zgodnie z §3 umowy pozwana zobowiązała się do zwrotu kwoty pożyczki w terminie do dnia 30.06.2009r. M. K. (1) zobowiązała się też do zapłaty odsetek w wysokości 10% za okres od dnia podpisania umowy do dnia zwrotu pożyczonych pieniędzy. Strony ustaliły, że oprocentowanie będzie naliczane i płatne od kwoty wykorzystanej pożyczki w okresie miesięcznym w terminie do ostatniego dnia każdego miesiąca- bez wezwania. Strony ustaliły w § 4 umowy, iż w przypadku niespłacenia pożyczki w umówionym terminie więc do dnia 30.06.2009r. pozwana zobowiązana będzie do zapłaty odsetek w wysokości 0,05% za każdy dzień opóźnienia. Pozwana nie wywiązała się ze swojego zobowiązania, gdyż w terminie wskazanym w umowie nie zwróciła pożyczonej od powoda kwoty oraz kwoty odsetek. Celem polubownego załatwienia sprawy powód wezwał pozwaną do próby ugodowej. M. K. (1) nie stawiła się na posiedzenie Sądu.

Nakazem zapłaty z dnia 6 sierpnia 2012r. (k. 15) Sąd Okręgowy nakazał pozwanej M. K. (1), aby zapłaciła powodowi kwotę 80.312,50 zł wraz z umownymi odsetkami w wysokości 0,05 % w stosunku dziennym liczonymi od dnia 1 lipca 2009 r. do dnia zapłaty, kwotę 3.617 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego oraz kwotę 4.004 zł tytułem opłaty sądowej w terminie dwóch tygodni od doręczenia nakazu albo wniosła w tymże terminie sprzeciw

W ustawowym terminie pozwana M. K. (1) wniosła sprzeciw (k.20-22) domagając się uchylecia nakazu zapłaty i oddalenia powództwa w całości. Po pierwsze wskazała na zawyżenie wartości przedmiotu sporu podnosząc, że

dochodzona pozwem kwota nie powinna przekraczać 75.000zł. Odnosząc się merytorycznie do żądania pozwu zaprzeczyła wszelkim twierdzeniom powoda i zarzuciła, że wbrew twierdzeniom powoda kwota pożyczki wymieniona w umowie nie została przekazana w chwili podpisania umowy ani w żadnym innym terminie. Podpisując w dniu 15 października 2008r. umowę pożyczki, na druku umowy zaczerpniętym z portalu internetowego, strony jedynie uzupełniły treść tej umowy w miejscach przeznaczonych do uzupełnienia. Pozwana rozumiała zapis zawarty w par. 2 umowy w ten sposób, że umówioną kwotę pożyczki otrzyma niezwłocznie po podpisaniu umowy. W umowie nie było jakiegokolwiek oświadczenia, które potwierdzałoby otrzymanie kwoty pożyczki przez pozwaną. Do chwili obecnej pozwana kwoty tej nie otrzymała dlatego podnosi, że przedmiotowa umowa jest nieobowiązująca. Powód przez ponad dwa i pół roku od dnia podpisania umowy nie zwracał się do pozwanej o uregulowanie jakiegokolwiek kwoty wynikającej z umowy pożyczki. Nie wpisał na umowie pożyczki ani nazwy banku ani nr rachunku bankowego pożyczkodawcy na który miałyby pożyczkę zwrócić. Brak jest też bankowego potwierdzenia dokonania przelewu tej kwoty. Pozwana wskazywała, że powód dzięki staraniom pozwanej zawarł szereg intratnych umów i zleceń. Umowy zostały przez powoda zawarte ale nie wszystkie umowy zostały przez powoda wykonane z powodu zaniechania ich realizacji. Między stronami i ich firmami powiązanymi rodzinnie toczy się proces sądowy o zapłatę. Wobec toczącego się sporu pozwana uważa, że żądanie zgłoszone w niniejszym procesie ma służyć zrekompensowaniu poniesionych strat.

W odpowiedzi na sprzeciw od nakazu zapłaty (k. 37-40) powód wskazał, że niezasadny jest zarzut zawyżenia wartości przedmiotu sporu. Zgodnie z żądaniem pozwu powód dochodzi roszczenia pieniężnego w wysokości 80.312,50 zł wraz umownymi odsetkami w wysokości 0,05% w stosunku dziennym liczonymi od dnia 01 lipca 2009r. Na kwotę składają się następujące należności: 75.000zł tytułem niespłaconej pożyczki oraz 5.312,50 zł jako kwoty skapitalizowanych odsetek umownych w wysokości 10% naliczonych od kwoty 75.000zł od dnia 15.10.2008r. do dnia 30.06.2009r. Kwota skapitalizowanych odsetek dochodzona razem z należnością główną podlega zsumowaniu i wliczeniu do wartości przedmiotu sporu. Ustosunkowując się do dalszych twierdzeń oraz zarzutów pozwanej podnosił, że pozwana przyznała fakt zawarcia umowy pożyczki w wysokości 75.000zł. Twierdzenie pozwanej, iż nie otrzymała od powoda kwoty pożyczki stoi w sprzeczności z brzmieniem podpisanej umowy. Jest to twierdzenie przeciw osnowie dokumentu. Pozwana składając podpis na egzemplarzu umowy potwierdziła, iż otrzymała od powoda kwotę 75.000zł. Zgodnym zamiarem stron oraz celem zawartej umowy było usankcjonowanie faktu przekazania pozwanej kwoty udzielonej pożyczki oraz zabezpieczenie roszczeń powoda w tym zakresie. W chwili podpisania umowy pozwana dysponowała kwotą udzielonej pożyczki. Bez znaczenia pozostaje okoliczność czy kwota pożyczki została przekazana pozwanej w formie gotówkowej czy też przelewem czy też to, czy podpisana umowa nie regulowała wcześniejszych zobowiązań stron. Powód stwierdził też, że pozwana w 2011r. przedstawiła powodowi sporządzony przez siebie projekt trójstronnego porozumienia podpisując się pod tą propozycją. W projekcie pozwana proponowała aby zobowiązanie pozwanej wobec powoda na kwotę 75.000zł przejął podmiot trzeci- (...) sp. z o.o.z/s we W., której prezesem zarządu oraz udziałowcem jest mąż pozwanej M. K. (2). Pozwana wskazała, że roszczenie powoda nie wynika z umowy pożyczki lecz z wykonanych na rzecz pozwanej prac inżynierskich. Nie istniała bowiem podstawa do tego, aby spółka (...) przejęła zobowiązania pozwanej wynikające z umowy pożyczki. Powód nie zgodził się jednak na tę propozycję, gdyż w jego ocenie była sprzeczna z prawem. Nie bez znaczenia pozostawał fakt istnienia problemów finansowych, w których znalazła się spółka (...). Bez znaczenia pozostaje, że strony mogły się posłużyć przy zawieraniu umowy wzorem umowy zaczerpniętym z portalu internetowego Ilość zapisów w umowie jest tak szczupła, iż nie ulega wątpliwości, że pozwana miała możliwość zapoznania się z jej treścią w sposób należyty. Zgodnie z art. 6 kc na pozwanej spoczywa w niniejszej sprawie ciężar udowodnienia podniesionych przeciwko osnowie dokumentów twierdzeń, iż pozwana nie otrzymała od powoda kwoty 75.000zł. Pozwana nie może uwolnić się od tego ciężaru poprzez powołanie świadków na stwierdzenie okoliczności, iż w chwili podpisania umowy powód nie przekazał pozwanej kwoty pożyczki. Dowód taki jest przeciwko osnowie dokumentu, jest także dowodem mającym stwierdzić okoliczności bez znaczenia.

Zawarta pomiędzy stronami umowa jest ważna. Potwierdzeniem wydania pozwanej przedmiotu pożyczki jest fakt, że pozwana po zawarciu umowy nigdy nie zwracała się do powoda z żądaniem wydania jej przedmiotu umowy. W okresie 3 lat od zawarcia umowy pozwana nigdy nie kwestionowała jej ważności i nie podjęła jakichkolwiek działań w tym zakresie. Pozostałe twierdzenia pozwanej o braku wpisania nr rachunku, uchybieniu obowiązkom podatkowym i brak przedstawienia potwierdzenia dokonania przelewu pieniężnego są bez znaczenia dla

rozstrzygnięcia sprawy. Podobnie jak przytaczanie przez pozwaną szeregu okoliczności związanych z podpisanymi przez powoda umowami i wykonanymi zleceniami, a także twierdzenie, iż złożenie powództw w niniejszej sprawie jest rzekomym odreagowywaniem powoda za straty poniesione w toku realizacji kontraktów. Rodziny powoda oraz pozwanej znają się od ok. 40 lat. Udzielenie pożyczki wynikało z tego, że strony łączyła przyjacielska relacja. Stosunki powoda z pozwaną uległy drastycznej zmianie w momencie gdy rodzina pozwanej popadła w kłopoty finansowe. W ocenie powoda może to tłumaczyć po części zachowanie pozwanej w niniejszym procesie polegające na bezpodstawnym zaprzeczaniu oczywistej treści przedstawionych dokumentów.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Powoda W. J. i pozwaną M. K. (1) łączyła bliska znajomość od ok. 40 lat.

Pozwana prowadzi własną działalność gospodarczą- biuro rachunkowe. Zatrudniona jest też jako księgowa w firmie (...) sp. z o.o. z/s we W., której prezesem zarządu oraz udziałowcem jest mąż pozwanej M. K. (2).

Powód w zakresie swojej działalności współpracował z firmą (...) prowadząc doradztwo inwestycyjne, prowadził też interesy z firmą pozwanej i firmą córki pozwanej.

Strony i ich rodzinie powiązane firmy dzięki swojej współpracy zawarły szereg intratnych umów. Nie wszystkie umowy zostały zrealizowane. W związku z wykonywaniem tych umów doszło między stronami do konfliktów i obecnie toczą się procesy sądowe o zapłatę.

Dowód: zeznania świadka A. K. (1), e-protokół z dn.12.02.2013r 07:22- 027:31, zeznania świadka I. Ś. e-protokół z dn.04.04.2013r. 02:39- 23:03, zeznanie świadka M. K. (2), e-protokół z dn. 12.02.2013r. 35:51- 1.00, e- protokół z dn.14.05.2013r. 03:55-06:19, przesłuchanie powoda e-protokół z dn.14.05.2013r. 06:58- 37:51, przesłuchanie pozwanej e-protokół z dn.14.05.2013r. 37:52- 53:44

Spółka (...) w 2008r. zamierzała przystąpić do kolejnego zyskowego kontraktu z dużym kontrahentem.

Pozwana zwracała się telefonicznie do powoda o udzielenie pieniężnej pożyczki. Zamierzała pożyczyć większą kwotę ale ostatecznie strony uzgodniły pożyczkę w kwocie 75.000zł.

Dnia 15 października 2008r. powód przybył do siedziby spółki (...) przy ul. (...) we W. w celu sfinalizowania umowy pożyczki. W pokoju konferencyjnym firmy (pokoju przejściowym) przebywała pozwana oraz pozostali pracownicy firmy (...). W firmie znajdował się też odrębny zamykany gabinet prezesa firmy w którym z reguły odbywały się ważniejsze spotkania.

Pozwana przygotowała treść umowy pożyczki. Druki tej umowy zaczerpnięte zostały z portalu internetowego. Pozwana M. K. (1) uzupełniła treść tej umowy w miejscach przeznaczonych do uzupełnienia.

Po ostatecznych rozmowach i po przeprowadzeniu dodatkowych poprawek w zakresie terminu zwrotu pożyczki umowa pożyczki pomiędzy powodem jako pożyczkodawcą a pozwaną jako pożyczkobiorcą została przez strony podpisana w obecności męża pozwanej w gabinecie prezesa zarządu.

Kwota pożyczki, na którą opiewała umowa tj. 75.000zł została przekazana mężowi powódki .

Dowód: częściowe zeznania świadka A. K. (1), e-protokół z dn.12.02.2013r. 07:22-027:31, częściowe zeznania świadka I. Ś. e-protokół z dn.04.04.2013r. 02:39-23:03, częściowe zeznanie świadka M. K. (2), e-protokół z dn. 12.02.2013r. 35:51- 1.00 , e-protokół z dn.14.05.2013r. 03:55-06:19, częściowe zeznania świadka A. K. (2) e-protokół z dn.12.02.2013r.m 27:31- 35:51, przesłuchanie powoda e-protokół z dn.14.05.2013r. 06:58- 37:51, przesłuchanie pozwanej e-protokół z dn.14.05.2013r.

W umowie pożyczki z dnia 15.10.2008r., zawartej pomiędzy powodem_W. J. a pozwaną M. K. (1) , w § 2 strony wskazały, że w chwili podpisania umowy pożyczkodawca przekazuje pożyczkobiorcy wymienioną kwotę.

W §3 pkt 2 umowy pozwana jako pożyczkobiorca zobowiązała się do zwrotu kwoty pożyczki w terminie do dnia 30.06.2009r. Pozwana zobowiązała się też do zapłaty odsetek w wysokości 10% za okres od dnia podpisania umowy do dnia zwrotu pożyczonych pieniędzy. Strony ustaliły, że oprocentowanie będzie naliczane i płatne od kwoty wykorzystanej pożyczki w okresach miesięcznych w terminie do ostatniego dnia każdego miesiąca- bez wezwania.

Strony ustaliły w § 4 umowy, iż w przypadku niespłacenia pożyczki w umówionym terminie, a więc do dnia 30.06.2009 r. pozwana zobowiązana będzie do zapłaty odsetek w wysokości 0,05% za każdy dzień opóźnienia.

Dowód: umowa pożyczki z dni.15.10.2008r. k.5-6

Pozwana nie wywiązała się ze swojego zobowiązania, gdyż w terminie wskazanym w umowie nie zwróciła pożyczonej od powoda kwoty oraz kwoty odsetek (bezsporne).

Celem polubownego załatwienia sprawy powód wezwał pozwaną do próby ugodowej. Pozwana nie stawiła się na posiedzenie Sądu.

Dowód: wezwanie do próby ugodowej k.7-8, protokół rozprawy cywilnej k. 9

Powód wezwał pozwaną do zapłaty pismem datowanym na dzień 23.02.2012r.

Dowód: wezwanie do zapłaty k. 10

Sąd zważył, co następuje:

Powód domagał się w pozwie zapłaty kwoty 80.312,50 zł wraz z odsetkami umownymi w wysokości 0,05% w stosunku dziennym liczonymi od dnia 1.07.2009 r. Roszczenie swoje wywiódł z zawartej w dniu 15.10.2008 r. z pozwaną M. K. (1) jako pożyczkobiorcą pisemnej umowy pożyczki, na podstawie której przekazał pozwanej wskazaną w umowie kwotę 75.000zł.

Pozwana wniosła sprzeciw od wydanego zgodnie z żądaniem powoda nakazu zapłaty domagając się oddalenia powództwa. Przyznała, że zawarła z powodem umowę pożyczki wskazanej w pozwie kwoty, jednakże dodała, że kwota pożyczki nigdy nie została jej przekazana. W związku z tym brak jest, w ocenie pozwanej, podstaw do wytoczenia powództwa i dochodzenia wskazanej w umowie kwoty.

Sąd po zebraniu całości materiału dowodowego i po szczegółowej analizie tych dowodów, a w szczególności po analizie treści pisemnej umowy pożyczki, zeznań świadków i przesłuchania stron uznał, że niewątpliwie między stronami w dniu 15.10.2008r. doszło do zawarcia umowy pożyczki. Umowa została zawarta w formie pisemnej, na blankiecie, którego wzór został pobrany ze strony internetowej. Umowę tę przygotowywała pozwana (co sama przyznała) i to ona miała wpływ na redakcję treści tej umowy. Umowę podpisały obie strony na wspólnym spotkaniu w siedzibie firmy pozwanej i jej męża, w dniu 15.10.2008r. Zawarta w dniu 15.10.2008r. umowa czyni zadość wymaganiom jakie przepisy kodeksu cywilnego wymagają do skutecznego zwarcia umowy pożyczki.

Zgodnie z art. 720. § 1. k.c. przez umowę pożyczki dający pożyczkę zobowiązuje się przenieść na własność biorącego określoną ilość pieniędzy albo rzeczy oznaczonych tylko co do gatunku, a biorący zobowiązuje się zwrócić tę samą ilość pieniędzy albo tę samą ilość rzeczy tego samego gatunku i tej samej jakości.

W paragrafie drugim umowy pożyczki strony wskazały, że w chwili podpisania umowy pożyczkodawca W. J. przekazuje pożyczkobiorcy M. K. (1) wymienioną w umowie kwotę 75.000zł.

Zatem pozwana, chcąc wygrać proces winna wykazać, że w istocie do przekazania kwoty pożyczki nie doszło. To na pozwanej w tej sytuacji spoczywał ciężar dowodu wykazania swoich twierdzeń zawartych w sprzeciwie od nakazu zapłaty. Ogólną regułą kreuje tu art. 6 k.c. („ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne”) i pozostaje w ścisłym związku z przepisami kodeksu postępowania cywilnego.

W toku postępowania z wniosku pozwanej został przeprowadzony dowód z zeznań świadków oraz przesłuchania strony. W ocenie Sądu dowody te nie podważyły oświadczeń stron złożonych w umowie pożyczki.

Wskazać w tym miejscu należy, że wbrew temu co twierdzi powód postępowanie dowodowe nie było prowadzone przeciwko osnowie dokumentu. Stosownie do art. 247 kpc dowód ze świadków lub z przesłuchania stron przeciwko osnowie lub ponad osnowę dokumentu obejmującego czynność prawną może być dopuszczony między uczestnikami tej czynności tylko w wypadkach, gdy nie doprowadzi to do obejścia przepisów o formie zastrzeżonej pod rygorem nieważności i gdy ze względu na szczególne okoliczności sprawy sąd uzna to za konieczne. Osnowę dokumentu stanowi jego treść. Dowód przeciwko osnowie dokumentu zmierza do wykazania oświadczeń woli sprzecznych z treścią dokumentu. Według orzeczenia SN z 9 czerwca 1962 r. (4 CR 758/61, OSNCP 1963, nr 6, poz. 136) niedopuszczalny jest pomiędzy uczestnikami czynności prawnej dowód ze świadków (przesłuchania stron) przeciwko osnowie lub ponad osnowę dokumentu; dowodami tymi nie mogłaby więc żadna strona dowodzić, że danego oświadczenia nie złożyła albo że złożone przez nią oświadczenie miało inną treść; natomiast kwestia, czy to, co strona oświadczyła w dokumencie jest prawdą, jest zagadnieniem, którego art. 247 w ogóle nie dotyczy. Przyjmuje się, iż ograniczenia wynikające z omawianego przepisu nie znajdują zastosowania w kwestii badania zgodności z prawdą oświadczenia ujętego w dokumencie (por. m.in. orzeczenie SN z dnia 9 czerwca 1962 r., IV CR 758/61, wyrok SN z dnia 13 listopada 1973 r., I CR 678/73, LEX nr 7335).

Zatem ograniczenia przepisu art. 247 kpc nie znajdują zastosowania w niniejszej sprawie. Oceniając więc dopuszczone w sprawie dowody z przesłuchania świadków i stron Sąd uznał, że pozwana nie wykazała, że nie doszło do przekazania kwot pieniędzy będących podstawą dochodzonego roszczenia. Zauważyć należy, że co do zasady – w postępowaniu cywilnym okoliczności negatywnych (brak przekazania kwoty pożyczki) się nie dowodzi. W niektórych przypadkach okoliczność negatywną można jednak udowodnić, ale tylko poprzez udowodnienie innej okoliczności pozytywnej, której zaistnienie wyklucza okoliczność negatywną.

Powołani przez pozwaną świadkowie takich okoliczności nie wykazali. Zdaniem Sądu samo negowanie treści dokumentu przygotowanego i podpisanego przez pożyczkobiorcę, w dodatku jedynie przy pomocy zeznań świadków powiązanych rodzinie (św. A. i M. K. (2)) czy biznesowo (św. I. S.) z pozwaną należy uznać za niewystarczające dla przyjęcia oferowanej przez pozwaną tezy dowodowej. Jedyne świadek, który nie jest powiązany z pozwaną – A. K. (2), nie posiadał żadnych istotnych informacji na okoliczności zawierania tej umowy pożyczki.

Oceniając przy tym działania pozwanej w kontekście jej twierdzeń co do okoliczności zawarcia umowy za sprzeczne z zasadami doświadczenia życiowego należy uznać zachowania pożyczkobiorcy, który mimo niedostarczenia przez powoda obiecanych pieniędzy podpisuje umowę pożyczki i wręcza jeden z jej egzemplarzy powodowi mimo, iż ma świadomość (jako osoba przygotowująca tekst umowy), że składając podpis potwierdza przyjęcie pieniędzy. Dokonując więc całościowej analizy tych dowodów Sąd uznał, że pozwana nie wykazała twierdzeń podniesionych w sprzeciwie od nakazu zapłaty. Pozwana nie wykazała aby okoliczności zawarcia umowy pożyczki kształtowały się odmiennie aniżeli zostało to określone w pisemnej umowie pożyczki. Potwierdzeniem wydania pozwanej przedmiotu pożyczki jest też fakt, że pozwana po zawarciu umowy nigdy nie zwracała się do powoda z żądaniem wydania jej przedmiotu umowy. W okresie 3 lat od zawarcia umowy pozwana nigdy nie kwestionowała jej ważności i nie podjęła jakichkolwiek działań w tym zakresie (np. poprzez oświadczenie o uchyleniu się od skutków prawnych swego oświadczenia).

Zatem przyjąć należy, że wszystkie essentialia negotii umowy pożyczki zostały zrealizowane, a zawarta pomiędzy stronami umowa jest ważna. W związku z tym, że pozwana nie wywiązała się ze swojego zobowiązania zwrotu

pożyczonej kwoty żądanie powoda zasądzenia w niniejszym postępowaniu dochodzonej kwoty należało uznać za zasadne.

Powód prawidłowo określił też wysokość dochodzonego roszczenia pieniężnego w kwocie 80.312,50 zł. Na kwotę tę składają się następujące należności:

- 75.000zł jako kwota niespłaconej pożyczki oraz

- 5.312, 50 zł kwota skapitalizowanych odsetek umownych w wysokości 10% naliczonych od kwoty 75.000zł od dnia 15.10.2008r. do dnia 30.06.2009r. ($75.000zł \times 255dni \times 10\%/360$ co daje kwotę 5312,50zł).

Zgodnie z §3 pkt2 umowy z dnia 15.10.2008r. pozwana zobowiązała się do zwrotu kwoty pożyczki w terminie do dnia 30.06.2009r. Pozwana zobowiązała się też do zapłaty odsetek w wysokości 10% za okres od dnia podpisania umowy do dnia zwrotu pożyczonych pieniędzy. Strony ustaliły, że oprocentowanie będzie naliczane i płatne od kwoty wykorzystanej pożyczki w okresach miesięcznych w terminie do ostatniego dnia każdego miesiąca- bez wezwania.

Zatem zgodnie z przepisem umowy oraz w myśl art. 481 kc powód prawidłowo do kwoty niezapłaconej pożyczki doliczył umowne odsetki od dnia udzielenia pożyczki do dnia 30.06.2009r. Kwota tych odsetek została przez powoda skapitalizowana i doliczona do sumy pożyczki. Odsetki od opóźnienia w spełnieniu świadczenia, których termin był oznaczony, stają się zaległą należnością uboczną w rozumieniu art. 451 par 1 zd 2 kc, bez potrzeby uprzedniego wezwania dłużnika do ich zapłaty. Niewątpliwie strona powodowa dochodzić może tych odsetek łącznie z roszczeniem głównym. Kwota skapitalizowanych odsetek dochodzona razem z należnością główną podlega zsumowaniu i wliczeniu do wartości przedmiotu sporu (postanowienie SN z dnia 28.11.2008r. sygn akt VCZ 78/08).

Rozstrzygnięcie co do odsetek uzasadnione było treścią art. 481 k.c., zgodnie z którym jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi (§1), zaś wysokość odsetek może wynikać albo z umowy stron, albo – w razie jej braku – należne są odsetki ustawowe. Strony ustaliły w § 4 umowy, iż w przypadku niespłacenia pożyczki w umówionym terminie więc do dnia 30.06.2009r. pozwana zobowiązana będzie do zapłaty odsetek w wysokości 0,05%za każdy dzień opóźnienia.

W pkt. II Sąd orzekł o kosztach postępowania na podstawie art. 98 k.p.c., zgodnie z którym strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony (koszty procesu). Żądanie zasądzenia kosztów postępowania strona powodowa zgłosiła w pierwszym piśmie procesowym. Na zasądzoną z tego tytułu kwotę złożyły się: opłata sądowa od pozwu (4.016 zł), a także koszty zastępstwa procesowego w kwocie 3600 zł zgodnie §6 pkt 6 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28.09.2002r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu - Dz. U. Nr 163, poz. 1348 ze zm. oraz opłatą od pełnomocnictwa w wysokości 17 zł.